

Míorúilt Eocairisteach a tharla le linn an Aifrinn a cheiliúir an t-easpag Claudio Gatti, sa Róimh, san Iodáil.

STAIR:

Ar 11 Meitheamh 2000, féasta na Cincíse, agus mé ag ceiliúradh an Aifrinn Naofa sa séipéal "Máthair na hEocairiste" tharla míorúilt mhór Eocairisteach.

Bhí mé díreach tar éis críochnú a aithris ar an bhfoirmle do choisric an aráin nuair a thosaigh an fhuil ag sreabhadh ón Eocairist agam.

Maidir liom féin tá am stoptha. Bhí mé lúbtha thar an Eocairist a bhí i mo lámha agam agus ag stánadh ar an fhuil dhiaga a scaipeadh thar an chuid is mó dá dromchla.

D'fhan mé gan gluaiseacht ar feadh tréimhse a raibh an chuma air go raibh sé teoranta dóibh siúd a bhí i láthair, mar cheap siad go raibh mé ag mothú go holc, mar pallor mórthaibhseach agus blush láidir malartach ar m'aghaidh.

Nuair a d'éirigh mé beagán, d'ardaigh mé an Eocairist go mall.

Cruthaíodh go leor mothúchán ina measc siúd a bhí i láthair, ach tharla gach rud in atmaisféar domhain-chuimhneacháin agus rannpháirtíocht bhríomhar.

Agus mé ag ísliú mo Eocairist fola-dhaite, chonaic mé sa sár miotail dhá Eocairist mhóra eile a bhí, mar a déarfadh Máthair na hEocairiste níos déanaí, tarrtháil ón díspeagadh agus tugadh chun na hEaglaise iad, mar is breá leis an easpag, an feiceálaí agus baill an phobail an Eocairist go mór agus go bhfuil siad réidh a mbeatha a thabhairt chun í a chosaint.

Tar éis dom an fhoirmle do choisriú an fhíona a aithris agus an chailís a ardú, ghlac mé an sásan miotail a raibh an Eocairist ruaimnithe le fuil agus an dá Eocairist eile, agus chuaigh mé ar feadh suíocháin na heaglaise ionas go mbeadh na daoine a bhí i láthair d'fhéadfaidís iad a fheiceáil in aice láimhe, fírinneacht na fírinne a fháil amach, an cumhrán a d'eascair ón Eocairist dhaite le fuil a bhrath mar fhinné sa todhchaí.

Nuair a rinne mé "briseadh an aráin", lean an fhuil ag sileadh roimh shúile na ndaoine a bhí i láthair. Fiú amháin le aiféala bhí orm mo Eocairist fola-dhaite a ithe, mar atá forordaithe ag na noirm 113-116 den cheathrú caibidil de na treoracha chun an Aifreann Naofa a cheiliúradh atá i Leabhar na nAifreann.

Nuair a fuair mé an Chomaoineach Naofa bhlais mé blas milis fola íosa agus bhraith mé teas láidir agus cumhrán dian a rinne ionradh ar mo bhroinn.

Leis an míorúilt mhór Eocairisteach dheireanach seo chuir Dia a shéala ar na míorúiltí Eocairisteach go léir roimhe sin ar dhiúltaigh fir

mhóra na hEaglaise dóibh, a d'iarr ainm an tsagairt a choisric na hEocairiste a fháil amach. Eocairist a thug Íosa, an Mhaighdean Uasal, na haingil agus na naoimh chun na heaglaise, lena n-áirítear na hEocairists iomadúla a chaill fuil.

Díreach mar a chonaic Eoin an fhuil agus an t-uisce ag teacht amach ó thaobh pollta Íosa, mar sin chonaic mé féin, easpag a d'ordaigh Dia, an seer Marisa Rossi agus go leor daoine an fhuil ag teacht amach as an Eocairist a choisric mé agus is féidir linn a dhéanamh arís cad é an. dúirt an t-aspal:

"Agus an té a chonaic is aige atá fianaise tugtha air, agus is fíor í an fhianaise, agus tá a fhios aigesean gur fíor a ndeir sé, chun go gcreidfeadh sibhse chomh maith." (Eoin 19:35)

